

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyed-
évre 2 frt 50 kr, egy óra 1 forint.

Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő:

Vértesi Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Széchenyi-utca 1761. sz.
Kunz József ur kereskedésével szemben.

Hirdetések a legmérsékeltbb árszámítás mellett vétetnek fel.
Egyes szám 4 kr.

Tétlenségi okok.

Debreczen, apr. 28.

A képviselőház tevékenységének meddő voltát egyrészt a hatalomra törekvő nagy-
ravágyás, másrészt a létező közjogi álla-
potok megdöntésére irányuló anarchikus
szellem, illetőleg e kettőnek szövetkezése
okoza. Apponyi, hogy Szapáry ellen a
szélsőbal támogatását megnyerje, kimonda
ta az 1867-iki kiegyezés fejlesztése meg-
változtatása tételét, a szélsőbal, mely
Apponyiban a maga politikájának uttörő-
jét látja, készségesen s nagy vigasság-
gal támogatja őt azon törekvéseben, hogy
a mostani kormány s többség tevékeny-
ségét akadályozza. A Szapáry-kormány
tehát s pártja, midőn ez érdek-konzor-
cium ellen harcol, a kiegyezést, az or-
szág fejlődésének állandó érdekeit védel-
mezi s így minden igaz józan embernek
rokonszenvére számíthat.

Ime hogyan vagyunk most is az
idei költségvetés tárgyalásával. Törvény
szerint a költségvetésnek mindig az előző
évben kell megállapíttatnia. A pénzügy-
miniszter csakugyan kötelessége szerint
már a múlt év október 7-én benyújtotta
az idei költségvetést s azt a pénzügyi
bizottság le is tárgyalta, s mint teljesen
megbízhatót, az állami pénzügyek örven-
detes állása mellett bizonyított, el is fo-
gadta. De hát az ellenzéki pártok elha-
tározták a kormányt tétlenségre kárho-
zatni, javaslatait agyonbeszélni, a törvé-
nyes költségvetés létrejöttét lehetetlenné
tenni s így Szapáryt megbuktatni. Hiába
volt az öt havi felhatalmazás a múlt évi
költségvetés szerinti kormányzásra, hiába
volt az országgyűlés fölösztatása; a fel-
hatalmazás május végén megszűnik, az új
képviseelőház ellenzéke a réginek bukta-
tási terveit szerint beszél s fecserli az
időt s a Szapáry kormány, hogy a kor-
mányzás lehetetlenítését megakadályozza,
új kéthavi indennitásra kénytelen gon-
doskodni.

S most az ellenzéki hírlapok kár-
örömmel hirdetik, hogy ime a Szapáry-
kormány folytonosan rendkívüli fölhatál-
mazásokkal dolgozik és sopánkodva p-
naszolják föl, hogy mekkor csorbát szen-
ved az által a nemzet képviseletének
költségvetési joga.

Elismerjük, hogy sajnos kényszerü-
ség az a fölhatalmazással való pénzügyi
kormányzás. De hát ki ennek az oka?
A kormány idejében terjeszti elő a költ-

ségvetést, s ez oly jó, oly szolid s annyira
bizonyít az állam pénzügyeinek helyes
és fölvirágoztató, a polgárság összes ré-
tegeinek anyagi lendülésére kiható mi-
volta mellett, hogy azt még a legdühö-
sebb ellenzéki ujság sem meri megta-
gadni. De azért a képviselőházi ellenzék
annak létrejövetelét folyton akadályozza
s a kormányt indennitás-kérésre kény-
szeríti, csak hogy azt a közvélemény előtt
tehetetlenségről rágalmazhassa. Függőben
kell maradni minden reformnak, az álla-
mi tisztviselők, néptanítók sorsa javítá-
sának, melyek megvalósítása iránt az új
költségvetés tételei az eszközöket maguk-
ban foglalják, csak hogy az ellenzék a
Szapáry-kormánynak gáncot vethessen
s a maga uralmi és felforgatási céljait
előmozdíthassa.

De nem fog sikerülni neki és sorsa
nem lesz más, mint törekvéseinek hiu
sikertelensége s a közvélemény által szi-
goru, könyörtelen elítéltetése.

Országgyűlés.

Ápril 27.

A képviselőház ma folytatta a belügyi
tárca budgetjének részletes tárgyalását. Ho-
rváth Gyula, Csánády Sándor és End-
rei Gyula azt javasolták, hogy a hivatalos lap
az országgyűlési beszédeket közölje. Kék La-
jos a tüzlő intézményre hívta fel a kormány
figyelmét, mire Szapáry Gyula gróf mi-
niszterelnök megjegyezte, hogy a tüzlő az ál-
landó gondoskodás tárgyát képezi.

Eötvös Károly a miatt emelt panaszt,
hogy a választási lajstromokat az ellenzéki embe-
reknek nem adják ki

Szapáry Gyula gróf miniszterelnök
megjegyezte, hogy a választói névsorok bárki
által betekinthetők; kiadásuk azonban a lemá-
solás miatt több akadályba ütközik; de a minis-
terelnök intézkedett a kiadás megkönnyítése
iránt is.

Madarász József, Horváth Gyula, Helfi
Ignác, Ivánka Oszkár, Sándor György, Páz-
mándy Dénes, Kun Miklós és Olay Lajos sza-
porították ezután a szót ugyanezen témáról, mi-
re Szalavszky Gyula államtitkár, Be-
licsk a Béni és Rónai János szolgáltak
rektifikációkkal.

Szinay Gyula, Remete Géza és Kun Mik-
lós beszéltek még a belügyi budget részleteihez.

Ezután az indennitást tárgyalására került
a sor, de csak Hegedüs Sándor előadó
mondotta el rövid ajánló beszédét s az ülés vé-
gén Polónyi Géza interpellálta a kormányt azért,
mert a „Hamburger Nachrichten“ Magyarországról
az „österreich“ rovatban emlékezik meg
s Sinay Gyula a k a b a i g ö z m a l o m
kéményének hiányzó szikrafogója tárgyában in-
terpellált.

Végül W e k e r l e Sándor pénzügyminis-
ter betervezte az 1889. évi közös zárszáma-

dások alapján Magyarország által pótlólag fize-
tendő összevekről és az 1891. évi póthitelről
szóló törvényjavaslatokat.

A korona mint gazdasági reform.

Ápr. 28.

Egész gazdasági életünket új alapokra fektető reform az, melynek tényleges megvalósítá-
sától immár csak hónapok választanak el. Az
államot, a mezőgazdát, iparost, kereskedőt, hi-
vatalnokot egyformán érdekli; a legszegényebb
vagyonhiányos s életviszonyaira ép oly be-
folyással lesz, mint a gazdagokéra. Ezért meg-
érdemli a reform, hogy vele a legszélesebb kör-
ben foglalkozzanak s ügyet vessenek a magyar
pénzügyminiszter munkálkodására, melynek lesz
köszönhető, hogy eddigi papírpénzünk folytonos
értékcsökkenésének vége s helyét állandóság
fogja elfoglalni. Míg tehát az ellenzék száján
örökös a corruptió vádjának frázisa honol,
nagy szólamu gravaminális politikánál egyébre
nem képes, nem különösen arra, hogy a kor-
mány munkáját megkönnyítse, — addig az or-
szág vezetői hosszas fáradozás után kivitték azt,
hogy Magyarország népének az eddigi papír
helyett valóságos pénzt adnak a kezébe.

Mert ezt jelenti a valutaszabályozás. Ha
az államot mint zárt egészet vesszük, melynek
gazdasági élete nincs összefüggésben más álla-
mokkal, az egész világgal — ez természetesen
csaknem képtelenség a mai viszonyok között —
akkor csakugyan teljesen közönyös az, vajjon
a papír vagy az ezüst és arany képezi a tör-
vényes fizetési eszközt — a pénzt; a papírt fel-
lehet ruházni kényszerforgalommal azt a lakos-
ságot el is fogadhatja anélkül, hogy bármi kárát
érezné ily esetben; azon pillanatban azonban,
midőn egy állam a világforgalom részese akar
lenni, tehát abban úgy is mint hitelező, úgy is
mint adós szerepelni akar, — másként áll a
dolog. Mert törvényes fizetési eszköznek, szóval
pénznek, az egész világon az arany és az ezüst
van elismerve. Külföldre szóló fizetéseket tehát
aranyban, ezüstben kell teljesíteni. Ha azonban
sem az államnak, sem egyeseknek ilyen eszköz
a kezében nincs, kénytelen képletes módhoz for-
dulni s más dolgot, a papírt ruházni fel oly erő-
vel, aminővel elfogadottan bír az ezüst és arany;
e célra garanciául szolgál úgy az állam, mint
a lakosság, a nemzet hitele. A papírnak ily ér-
téssel való felruházása — mint jeleztük — a
belföldi forgalomra káros hatással nincs, annál
nagyobb van azonban azon szerepre, melyet a
világgazdaságban elfoglal.

Vagyis reá nyomtathatja az állam a papi-
rosra, hogy az pl. 50 frtot ér, ezt külföldön
respektálni senki sem tartozik. Az 50 frtot kül-
földön senki sem fogja 50 frt aranyértékben el-
fogadni, hanem ad érte annyit, amennyire bizik,
hogy a papírt kibocsájtó állam hitele terjed,
amennyire bizik, hogy az általa fizetésként el-
fogadott 50 frtot ő is tudhatja legalább any-
nyióért, amennyit ő pénzben vagy áruban érte
adott

Szóval a papíros csak nálunk s közöttünk
volt pénz, ha tehát akár az állam, akár egye-
sek a külfölddel szemben szerepeltek mint adót

sok vagy mint hitelezők, azaz ha akár külföldön kellett fizetni, akár külföldről pénzt kellett kapni, — fizetni is valóságos pénzt, kapni is valóságos pénzt — az eredmény: károsodás volt.

A valuta-szabályozás tehát arra való, hogy mindenkinek módjában legyen valóságos pénzzel fizetni s valóságos, az egész világon teljes értéke szerint elfogadott pénzt kapni.

Ravachol.

(Tárgyalás-ítélet.)

Tegnapelőtt kezdtek meg Párisban az anarchista Ravachol pörének esküdszéki tárgyalását. A rendőrség óvintézkedései következtében a tárgyalóterem nem igen telt meg hallgatósággal s különösen feltűnően kevés hölgy jelent meg. Ravachol egyszerű fekete öltözetben állt bírái előtt s rendkívül hetykén viselkedett. Egész fejtegetést tartott az anarchista eszméről. Azt óhajta, — ugymond — hogy az anarchisták nagy családot képezzenek, minden egyes ember testvérek tekintse a másikat.

A merényletet azért követte el, hogy felhívja a figyelmet az anarchisták siralmas helyzetére. Arra a kérdésre, hogy honnét vette a dinamitot, azt válaszolta, hogy már nem emlékszik rá s ha tudná se mondaná meg. Mikor szóba hozták előtte korábbi büntényeit, kereken kijelenté, hogy az nem tartozik a tárgyaláshoz. Ravacholon kívül elővezették még öt társát is, mire a tanúkilgatásra került a sor.

Ezután a főállamügyész indokolta a vádat és Ravacholra, valamint Simonra a halálbüntetést kéri kimondani. A többi vádlottak mellett enyhítő körülményeket hozott fel.

A többi tárgyalás és védbeszédek nem voltak érdekesek. Az utolsó plaidoyer után Ravachol kijelentette, hogy az ő tette meg fogja teremni gyümölcsseit; erről ő mindig meg volt győződve. Ő azt hitte és azt hiszi most is, hogy cselekedeteinek meglesz a maguk haszna. „Vajha fel tudnák ezt fogni és meg tudnának nekem bocsátani véletlen áldozatait! — kiáltott fel Ravachol. Erre az esküdtek visszavonultak tanácskozni.

Az ítéletet tegnap éjjel 3 órakor hirdették ki. E szerint Ravachol és Simon életfogytiglani kényszermunkára ítéltettek a többi vádlottakat pedig felmentették.

Az esküdtek verdiktjét a Ravachol-pörben az ügyvédek és a teremben jelen volt közönség püsszegéssel fogadták. Mikor az esküdtek visszavonultak, gunyos „bravo“-kiáltások hallatszottak. A lakosság is és a lapok is kedvezőtlenül ítélik meg a verdiktet. Azt mondják, hogy a jury dicstelen gyöngeséget tanusított. A bíróság magatartását a Ravachol-pörben egyes lapok hasonlóképp élesen kritizálják. A „Figaró“ szerint a tárgyalást különös lanybasággal vezették; a „Gaulois“ azt mondja, hogy hála a bíróság ügyetlenségének, Ravachol úgy viselhetette magát, mint egy apostol és a vádlottak padja tribüne lett, melyről az anarkiát hirdették. — Ravacholt egy combles-i lelkész meggyilkolásáért a Loire megye esküdszéke elé fogják állítani.

Munkás-felolvasások Debreczenben.

Az egész világot forogásba hozta a munkásosztály többé-kevésbé megokolt elégedetlensége, mely elégedetlenség a szocialista kérdést hozta létre.

A megoldandó nagy kérdés hullámai hazánkba is elhatoltak, azok helyes orvosszereivel együtt, melyek egyik legfőbbike a munkásosztály szellemi műveltségének niveauját emelni.

S ezt illetőleg mi nálunk Magyarországon minden irány felé megindult azon üdvös mozgalom, melytől méltán várhatjuk a munkásosztály sorsának javulását. A nemes törekvésben Baross Gábor járt és jár elől. Alig, hogy a vasárnapi munkásünet életbelépett, azonnal gondoskodott, hogy az iparosok vasárnaponként ingyen hasznos, népszerű nyelven elmondott oktatásban részesüljenek.

A mint azt mindenki tudja, a fővárosban a tél tartama alatt tartattak is ilyen népszerű felolvasások, előadások. És hogy az iparos segédek mennyire szükségét érezték ezen előadásoknak, kitűnik abból, hogy az összes tantermek minden alkalommal megteltek érdeklődőkkel és százak meg százak kénytelenek voltak eltávozni, mert nem kaptak helyet.

Az én lelketem a jelenségek kellemesen érintették, mert ezek voltak a legméltóbb feleletek azon népámitóknak csalogató szózatára, melylyel a lelketlen kufárok a szocializmus köpenye alatt a magyar munkásosztály erkölcsét megrontani igyekeznek.

A munkás osztálylyal közvetlenül érintkezni, az ő számtalan jogos panaszukat meghallgatni; igyekezzünk az ő valóban sokszor mostoha helyzetükön — a méltányosság határain belül — segíteni, javítani; — vegyünk részt az ő örömeikben, fájdalmaikban; rajta kell lennünk, hogy szükség esetén az a munkás, mi bennünk igazán önzetlen tanácsadóját, embertársát találja fel: szóval ne tekintsük őket durva anyagnak, melyből azt formálok, amire éppen szükségem van, hanem tekintsük őket is értelem és érzelmvilággal megáldott embertársainak s akkor a munkás nép nem a népámitók aljas céljait fogja szolgálni, hanem velünk vállvetve igyekezni fog saját, családja és nemzete javát előmozdítani.

Aki csak egyszer is fölkereste a munkásokat, aki bír érzékkel az ő természetes gondolkodásuknak megfigyelésére és a ki tapasztalta, hogy mily fogékony annak a munkásnépnek lelke, szíve a jóra és rosszra egyformán, az nem tagadhatja, hogy azon veszedelmes iránytól és befolyástól megmenthetjük a magyar érzelmű munkásokat, ha sorsuk iránt igazán érdeklődünk.

A szocialisták torzszülöttjeit el kell kergetni a munkás nép békés tűzhelyétől; ezeknek a demagógoknak elűző tömjéne: a meggyőző igazság, melyet csak a művelt szellem képes érthető formában bemutatni és a tiszta ember-szeretet csodát teremtő érzelme, a mely a népbolondítók szívében nem él és nem él soha.

A munkás nép lelkét erkölcsös, hazafias irányban művelni, szívet nemesíteni, ez az éppen olyan szép, mint nemes intenczió lebeghetett Baross Gábor miniszter előtt, midőn a vasárnapi népszerű felolvasások, előadások rendezését sürgette.

Kívánatos volna, hogy Debreczenben is kezdeményezze valaki a munkások számára rendezendő felolvasásokat. — Három ténnyezőt tudunk, mint különösen hivatottat, e mozgalom megindítására. Az iparos ifjak egyletét, az iparoskört és a Csokonai-kört.

Hazánkban — hála a magyar népről — ma még nincs nagy okunk a szocialis kérdéstől félnünk és ha az intéző körök, a társadalom az orvoslás megkezdett módját, eszközeit tovább is nemcsak használják, hanem a majdan mutatkozó szükségekhez képest hasznosan változtatják, szaporítják: úgy meg vagyok győződve, hogy a magyar munká-

A „Debreczeni Ellenőr“ tárcaja.

Berukkolva.

Írta: Hajdu István.

— Alice, édes! . . . Ha maga engem csak egy kicsit szeret, ezt a haszontalan Marit még ma elkergeti a háztól. Soha reggel az én ruhám kiporozva nincsen. Soha egy gallérom sincs tisztességesen vasalva. Engedjen meg, lelkem, de vagy szobaleány valaki, vagy nem a szobaleány. Küldje el kérem; holnap már nem szeretném itt találni.

— De, édes Aladár . . . Nem megy az olyan könnyen, hogy csak egy . . . kettő . . . kergessünk el minden szobaleányt, ha talán a gőzvasa ónak egy parányi nyomát ott találtuk egy gallérom? Öt forintért nem kapok én olyan szobaleányt, mint Mari, a ki olyan ügyesen tudjon engemet megfésülni. Öt forintért ezt kívánni sem lehet! . . .

— Hát mikor mondtam én magának, hogy öt forintért fogadjon szobaleányt? . . . Fogadjon hátért, hétért, fizetem szívesen, de ezt a rendetlen semmiházi Marit nem tűröm tovább; . . . értette? . . . Panktum! Vagy én . . . vagy ő válaszson!

Alice megsimogatta Aladár elegánsan fésült angol szakállát. — Hiszen, hát ha maga akarja, jó van, e megy s ezzel vége. Csak kapjak ilyen becsületést, mint Mari; ehhez nem járt be senki. De ha maga akarja? . . .

— Akarom! . . . Felőlem járhat be hozzá a ki akar.

Ezzel ki volt mondvá a Marira a sctencia.

— Hja! Aladár akarja, s a mit Aladár akar azt kell akarni az ő aranyos kis feleségkéjének, Alicének is. — Ő ugyan meg volt elégedve Marival. Neki ki volt kefelve a ruhája ügyes volt, fésült, vasa t szépen, s ami fő nem járt be hozzá a szeretője: De Aladár akarja? . . . Hát menjen!

*
Déli tizenkét óra.

Alice boudoirjában ül, a piros bársony pam-lagon; s tavaszi kalapot válogat a divatlapból.

Egyszerre szokatlan kopogás vonja magára figyelmét, mintha valaki nehéz patkós csizmával akarna szobájába behatolni.

— Ide . . . ebbe a szobába? lehet? — gondolja magában — . . . a szobaleány be sem jelenti . . .

Kipp, kopp . . . felnyílik az ajtó, s az Alice boudoirjába belép — egy baka.

Egy közönséges komisz „infanteriszt“, egy poros, toprongyos baka, a kinek a kravátlíja fel van csuszva a füléig.

Ez a porosz toprongyos baka neki támaszkodik a szoba ajtónak, s minden bevezetés nélkül csak ennyit nyög keservesen:

— Tönkre vagyok silányitva! . . .

Alice csak erre a hangra jött magához bámulatából, csak most ösmerte meg — a férjét.

— Jézusom . . . Aladár . . .

— No bizony még talán nem is akar meg-

ösmerni? . . . Jöjjön hát kérem, vezessen ahhoz a pamlaghoz, mert összerogyok, én nem tudok tovább egy lépést sem tenni.

— Megyek édes megyek . . . bocsásson meg de hát ki gondolta volna . . .

— Ki gondolta volna? . . . az a ki törődik a férjével, persze fel sem tűnt, hogy ma reggel 5 órakor mentem el hazulról; mutattam én magának tegnapelőtt a behívó cédulát: „Infanteriszt Aladár Széphegyi, még a „vont sem irták oda.

Alice látva, hogy a férje hova tovább mind inkább elkeseredik, iónak látta tréfára fordítani a dolgot.

— Jöjjön, jöjjön, nézzük meg már magunkat együtt a tükörben, így ni . . . nyujtsa a karját, . . . No látja? . . . Nagyságos Széphegyi Aladár ur és neje! . . . No nevéssen hát no maga szomorú egy baka . . . De hogy áll a kravátlíja? Milyen paczuha, hogy csüng az a sárga zsinór? . . . ha . . . ha ha ha . . .

Kinevette már magát? — tört ki Aladáról az elkeseredés — hát maga nevet, a helyett, hogy szánakoznék rajtam? kinevet? kigunyol? . . . tudja hogy én most a pavilon kaszárnyából jövök? . . . vittem a hátamon Manlicher repetir Gewehr-t cipeltem a vállamon, szaladtam, sturmoitam, úgy izzadtam mint egy vadászkutya s maga engem kinevet?

— Édes szívem ne haragudjék, de olyan furán néz ki . . . Jézus Istenkém! . . .

— Én furán nézek ki? . . . hát ez furá? úgy nézek ki mint egy „tartalékos közlegény“ a hogy ki nézhet . . . Hova lett a szakállam?

sok nem fognak hazájuk és az Istentől elfordulni, hanem nagyobb lelkesedéssel és erősebb lélekkel fognak minden idegen, lelkettszivet és erkölcsöt megrontó beavatkozás, csábi és ellen küzdeni.

Trafikok államosítása.

Merénylet a trafikok kisasszony ellen.

Az emberi természet olyan szerencsés alkotás, hogy lassankint mindenhez hozzászokik.

Még eleven emlékeztében van minden újságolvasónak az a nagy nemzeti fölbuzdulás, amit a Tisza Kálmán hírhedt trafik-novellája idézett elő. Giovanni Boccaccio óta ekkora elszörnyedést még nem szült novella. Az is igaz, hogy a nagy magyar író ekkoriban ezen kisebb opusában minden szüzi hajlandóságnak kéri lehetetlen hadat izent.

Apáról fiura szállott, kincset érő dus pipatörőmök lönek nagyszerű gyászünnepek közepette eltemetve.

Node évek multán a legkonokabb szüzdohány-imádó is meggondolta a dolgot. Lopva fölésta drága halottait s bár eleinte szent borzadálylyal, utóbb mégis mind közönségesen megfertőztette az ősi fiustokádó edények szentelt tüzhelyét a m. kir. trafik zamattalan, zörgős szalmájával.

Hovatovább több-több hazafi akadt, aki belátta, hogy ez a komisz kincstári takarmány ha egyébre nem, legalább arra jó, hogy kifüsti a budgetből a deficitet. Ez is valami.

Persze a mester nyomdokaiba lépett Wekerle, miut afféle magyar a Colbert, nem érte be a sokat ígérő kezdettel. Sebesen denaturálta a szeszt, kirántotta a busuló dzsentri alól az utolsó ősi kiváltság kopottas gyékényét, kinevezvén önmagát a regale Megváltójának.

A m. k. korcsma új divata is mindössze a polgári bormérőket terelte át tömegesen a szélső táborába; ami különben keserves egy retorsio volt kedvelt polgártársainktól, akik ilyformán önként lemondtak arról az egyetlen szüretől, ami még ebben a fillokszerás világban is dusan jutalmazza a fáradságot, a választási itatásokról. (Tudvalevőleg a szélbali kortések a választó polgároknak csupán a lovait szokták itatni.)

Am a nyomasztó fináncz-reformok sorozata itt még koráatsem ért véget.

Nap nap után újabb meglepetésekkel ked-

veskedik a mi nagy Colbertünk kifogyhatatlan leleményü zsenialitása.

Nem szólván a valuta-rendezésről, mert hisz az magától értődik, hogy „finis coronat opus” elég puszta ama legfrisebb keletü újításra hivatkozunk, hogy a miniszter több helyütt a trafikok teljes és szigorú államosítását czélozza. Egyelőre nem ugyan Debreczenben, de nem lehetetlen, hogy az újítás szellője lassan ide is elér.

Nem tudjuk, ha vajjon a tisztelt pénzügyminiszter ur ó excellenciája micsoda különleges módozatok mellett kívánja ezen tervét megvalósítani: ámde e öre borzadunk a jövő gyászos kilátásaira gondolván.

Az államosított főtrafik természetesen komoly pénzügyi hivatal lesz.

Pápaszemes tárnok, goromba ellenőr fog benne trónolni naponta reggel 8-tól délután 6-ig, amely időközön belül mindenki tartozik a maga dohány és szivarszükségletét pontosan beszerezni.

Tekintettel a folyton emelkedő keresletre valószínű, hogy ezen kitünő fogyasztási adó nem okszerű fokozása sem marad el sokáig, aminek nyilván az lesz a legcélszerűsőbb formája, hogy ezentul a m. kir. főtrafik csakis kellően föbelyezett kérvény ellenében fog magánfeleknek szivart és dohányt kiszolgáltatni.

Am azt hisszük, ezen reformnál némiképp tévedésben van lángeszű pénzügyminiszterünk.

Nevezetesen újításánál megfeledezett a trafik-forgalom legényesebb faktorairól, a bájos trafikok kisasszonyokról, akik egy édes mosolylyal, villamos ujjerintéssel képesek illatos havannává finomítani a legalábbvaló magy. kir. drágaderesztis.

Azt hisszük, még idejében érkezik illetékes helyre tiltakozó felszólalásunk:

— Kegyelmes ur, kegyelmezze a mi trafikok kisasszonyainknak!

A mama.

— Jelenetek. —

I.

Margit kisasszony még mindössze csak egy négy év körül van, ellenben Aladár urfi már elmúlt hat éves és perfekt gavallér.

A szüleik egy házban laknak s a két ifju teremtés együtt szokott játszani. Ezidőszerint

Margit kisasszony fogad. A szobában rajtuk kívül nincsen senki és Margit arra biztatja Aladárt, hogy álljon föl a székre s fogjon ki az üvegedényből aranyhalakat. Aladár urfi azonban nem valami nagyon siet az engedelmeskedéssel, Margit duzzogva mondja:

— Mada taján fáj?

— Én, — mondja a hős keményen. — En? Nem féjek én:

S rettenetes bátorsággal mászik fölfelé a széken. A fejével fellöki az üvegedényét, az aranyhalak kiborulnak a padlóra fényes lakásuk összetörök, Aladár aki az özönvizet nem képzei ily borzasztónak, reszket.

A két apróság megsemmisülve bujik össze s amint ugyanekkor léptek zaja hallatszik az ajtó előtt Margit megrettenve kiáltja:

— Jaj, a mama...

II.

Margit tiz éves, Aladár tizenkettő s olykor cseni már a papa dohányát. Ismét ugy van a dolog, hogy senki sincs otthon. Margit kinyitja a könyvszekrényt s leszed a papa rejtekéből valami franczia könyvet, amelyben szép kisasszonyok vannak lefestve olyan ruhában, melyről Tolstoi azt mondja, hogy csak buták nem látják.

Elmerülve nézik. Valaki azonközben barackot nyom Aladár polgártárs fejére és ellődítja a könyv elől Margitot.

Margit ijedten sikoltja:

— Jaj a mama...

III.

Csöndes este van, délután eső esett, az akácok lehajló levelein megcsillan egy-egy csepp a hold mélabusan csavarog néhány elkeseredett felhő között. A tizennyolcz éves Aladár egy érettségit tett ifju komoly férfiaságával karolja át Margit kisasszonyt az ablakban. A két gyerek egymásra néz s nagyon természetes, hogy ilyen egymásránézések közben egy komoly ifju megszokta csókolni a kisasszony haját. Bódító illata van ennek a hullámos szöke hajnak Aladár kezdi belátni, hogy miért is szép voltaképen az élet.

Margit ebben a pillanatban összerázkódik, rémülten mutat le a kertbe, két szem csillog a bokrok közül, olyan tekintettel, hogy az nem lehet egyéb csak boa constrictor.

Pedig nem az. Margit téve suttogja Aladárnak:

— Jaj, a mama.

azt leberetváltatta az a nyavalyás kadét — a dobossal.

— Szegény édes kis uracskám, jöjjön édes, hadd porozzam le, így ni. Mi yen borzas szegényke, jöjjön üljünk ide a pamlagra, hadd ebédeljünk. Ma olyan ebéd van, a mit maga szeret.

— Nem bánom én lelkem, ha kolibri nyelvet süttöttek is. Nem szeretek én már semmit. Nem vagyok én éhes, hanem el vagyok fáradva. Nem eszem én semmit, h nem alszom. Lefekszem ide a pamlagra s majd maga fetkölt fél óra kettőkor — mert két óraker állani kell a századnak.

Aladár lefeküdt. Alice pedig ez alatt tiszta strátot varrt a kravátlijára, megöltögette a rongyos sárga zsinórzatot s megfogadta, hogy kikaparja a szemét annak a kadétnak, a miért leborotváltatta az Aladár szép angol szakállát.

— Adjon még egy cigarettát.

— Mindjárt csinálók, Józsi lelkem. Ugy-e jó dohánya van a nagyságos urnak?...

— Megjár... de jobbat is szivtam már én.

— Pedig ez lelkem „szultán flór” — ahol a vignéta ni!...

Katicza, az új szobaleány így csevegett Szencs József cs. és kir. szakaszvezetővel, mikor egyszerre csak a kapu zörgése szakasztotta félbe a társalgást.

— Jézus Mária!... Józsi lelkem, itthon a nagyságos ur!...

— Hát aztán?...

— Hát az nagy baj, mert mi itten az ő

szobájában vagyunk: azt hittem, nem jön ilyen hamar baza.

— Mit tegyünk? kiugrom az ablakon.

— Jaj Istenem, hiszen — vasrostélyos.

— Hát ijesszünk rá.

— Nem fél az lelkem, hiszen az is katona, tegnap rukkolt be, jaj már mindjárt itt van — tördelte a kezét Katicza.

— Te! milyen sarzsi?

— Csak közlegény.

— Hány óra?

— Tiz!

— Ne félj semmit Katicza!

Széphegyi Aladár már a kapuból látta hogy világosság van a szobájában.

Ki lehet az én szobámban?... gondolja magában s egy perczre önkénytelenül megállt az ajtó előtt.

— Óh! hiszen ez a szobaleány hangja?... ez meg egy férfi hang!... ez már sok!... és dühösen nyit be szobájába.

Katicza féltéken huzódott meg védő angyala háta mögött, el sem tudva képzelni... mi fog itt mostan történni?...

Széphegyi Aladárnak dühösen forgtak a szemei, s a mint a kép elébe tárult, valami nagyon nagyot akart mondani, de a szakaszvezető ur megelőzte:

— Hapták! jelentse magát!

Széphegyi Aladárnak most jutott észébe, hogy feljebb való előtt áll.

— Infanterist Aladár Széphegyi, jelentem aláson a zugs-führer urnak.

— Hány óra?

— Tiz, jelentem alásson.

— Meddig szabad egy közlegénynek ki-maradni?

— Kiénczig, jelentem aláson.

— Jelentkezzék reggel raporton az én parancsomra!... (Katicza kaczagott magában.)

— Bocsánatot kérek szakaszveze...

— Csitt! Semmi pardon!

— De, kérem alássam, ha megbüntetnek, a feleségem meghal...

— Az az ő dolga!...

— Kérem alássam!...

— No, hát jól van, ha maga megigéri, hogy nem bántja az én Katiczámat — most az egyszer elengedem a rapportot... nos?

— Nem bántom.

— Becsület szavára mondja?

— Igen!

— Jól van!... Hallottad Katicza?... jó éjszakát.

— Be van kérem a kapu zárva, Katicza, bocsásd ki a szakaszvezető urat!...

Katicza ki is bocsátotta szépen. Mikor vissza jött, már Aladár akkora a kezében tartott öt forintot.

— Katicza lelkem, fogadja el ezt a csekélységet, de nagyon kérem, ne szóljon erről a dologról a feleségemnek.

Katicza úgy tett, mintha gondolkozott volna egy kicsit s azután... zsebre vágta az öt forintot.

IV.

Esik a hó, a szoba be van fűtve. Aladár ur, a férj megebédelt s miután papucsokat húzott, skandalózan veres montenegrinus házisipkában sétál és estentative fújja a csibukfűtöt. Csöndes, megelegedett állapot ez. Aladárné született Margit urhölgy valami apró gyerekfekető formát horgol, ki tudná megmondani: kinek?

Kocsi áll meg a ház előtt, az ernyő alól kibújik néhány skatulya bőrönd, amiket átvesz a kocsis. Azután kilép egy öreges hölgy.

S miután az előző három jelenetben mindig csak Margit ijedt meg most Aladár van a sor. A kétségbeesett vő a földhöz üti a csodálatosan veres házisipkát és öntudatlanul hanyatlik a karosszékbe:

— Jaj, a mama!

Tömörkény.

Meghivas

az 1892-ik évi április hó 30-án szombaton délelőtt 11 órakor a városháza nagy termében tartandó

városi rendkívüli bizottsági közgyűlésére. — Tárgyak:

1. Tanácsi előterjesztés Ö császári és apostoli királyi Felsege megkoronáztatása negyed százados évfordulójának megünneplése tárgyában.
2. Ugyanaz a reáliskolai épület tervezetének és költségvetésének megállapítása iránt.
3. Ugyanaz Kémeri M. József mátai biztosnak betegség miatt hivatalától felmentése iránt.

Debreczen, 1892. ápril 28-án.

Gróf Dégenfeld József főispán.

Napi hírek.

— A közbiztonság építésére beadott ajánlatokat a nagy építéseket vezető bizottság tegnap tárgyalta gróf Dégenfeld József főispán elnökle alatt. Az ajánlatokat Balogh Mihály főmérnök referálta. — A bizottság egykettő kivételével minden munkát részletenként debreczeni vállalkozóknak javasol kiadni, akik azonkívül, hogy jelentékeny árengedéseket ígértek, tökéletes garanciát nyújtanak a föltételek betartására. A kőműves munkát Varga Ferencz, Tóth István, Szikszay Lajos és Berger Jenő társvállalkozók kapják meg, még pedig azon ajánlatuk értelmében, hogy az építésnél saját téglájukat használhatják, amikor is 93%-ot engednek; ha pedig a város tégláját tartoznak átvenni 81%-ot engednek. A bizottság az előző emített ajánlatot már csak azért is inkább elfogadhatónak véleményezi, mivel a városi körkemenze és téglavetők különben alig győznének annyi téglát előállítani, amennyit a magyaranyu építkezések igényelnek. A többi munkálatok, kivéve egy pár kisebb részlet-munkát, hasonlóképen debreczeniek kezében maradnak, így a vasneműek szállítása, az asztalos, bádogos, lakatos, üveges munkák. A főmérnök ur által kombinált eredménye a versenytárgyalásnak igen kedvező, amennyiben, ha a város a nagybizottság által ajánlott vállalkozókra bizza a közbiztonság építését a 180624 frt 63 kr. költséggel előirányzott építkezést (ebbe a gép- és hűtőház felszerelése nincs bele számítva) 161000 frtból foganatosítani lehet. A városi tanács talán már ma határoz végérvényesen az ajánlatok sorsa felett, még pedig igen nagy valószínűség szerint, épen úgy, ahogy a bizottság szakértőileg megokolva javaslatát megállapította.

— Szabadságolt honvédek. A debreczeni 3-ik honvéd gyalogezred legénységének egy részét tegnap szabadságolták, miután a honvédelmi miniszter a legénység létszámát száza-

donként 60-ról 40-re az egész országban leszállította. — Az 1890-ben besorozottak közül 87-et 14 havi szolgálat után tartós szabadságra bocsátottak, minthogy kiképzésük már annyira előhaladt, hogy öt hónapot elegendhetnek nekik, ami a legénység képzését vezető tisztikart is dicséri. — A szabadságnál tekintettel voltak arra is, hogy az illetők nem voltak-e büntetve. Mert csak a jó magaviseletűeket engedték haza.

— Jelenffy Kornélt a mi szeretett törvényeségi elnökünket ismét súlyos széles körben részvétet keltő csapás érte kis fia elhunytával. A halálesetet a következő gyászjelentés tudatja. Jelenffy Kornél és neje Kornis Zsófia gyermeikkel Zoltán, Béla és Ferenczcel, valamint számos rokon nevében fájdalomteljes szívvel jelentik kedves gyermekük illetve testvérük Kornélkának folyó hó 27-én, d. e. 11 órakor, 7 és fél éves korában történt elhunytát. Drága halottunk folyó hó 28-án d. e. 8 órakor fog az ev. ref. egyház szertartása szerint kisvárad-utcai saját házuktól a Szent-Anna-utcai sírkertben örök nyugalomra tétetni. Debreczen, 1892. ápril hó 27-én. A temetést a „Kegyület“ temetkezési intézet rendezi.

— A debreczeni ügyvédi kamara részéről közhírré tétetik, hogy Bodó Gyula ügyvéd, lakását Nyiregyházáról, a kamara területén belül, az Új-Fejértlő községhez tartozó Micske pusztára tette át: Szöllősy János ügyvéd lakását Püspök-Ladányból, a kamara területén belül, Debreczenbe tette át.

— A Pusztay Sándornál történt tüzeset alkalmával a színek csak a belseje égett meg, melyben ócska lim-lom volt, a padlás nem égett át, részint mert a szín jól volt építve, részint mert a tűzoltók gyorsan érkeztek és oltották el a tüzet.

— A nagyváradai új táblai elnök. A Zádor Gyula halálával megürült táblai elnöki állásra — mint a „Nemzet“ írja Ritoók Zsigmond ottani tanácselnök neveztetett ki. A kinevezést a hivatalos lap legközelebb fogja közölni. Ritoók Zsigmond nem hosszú idő óta tagja a bírói karnak. A királyi táblák decentralizációja alkalmával, mint az ügyvédi kamara közbecsülésben állott elnöke, Nagyváradra tanácselnökké kineveztetve, bíró székébe vitte azokat a széles körű tapasztalatokat amelyeket hosszú ügyvédi gyakorlata alatt szerzett és ezekkel a bírói karban is tekintélyt és tiszteletet tudott kivívni magának.

— Tavaszi fegyvergyakorlatok. Április 25-én 600 főnyi rezervista, közlegénység és altisztek, rukkolt be 13 napi fegyvergyakorlatra a 39. gyalogezredhez. Ezek közül 232-en Laky hadnagy vezetése alatt Nagyváradra mentek. A tartalékos hadnagyok május 22-én fognak bevonulni 28 napi fegyvergyakorlatra, május 9-én pedig 200 póttartalékos fog bevonulni.

— Kinevezések. A földmívelésügyi miniszter Nádaszy Kálmán I. oszt. dohánygyári gyakorlatot. III-dik oszt. gyártási tiszté; Beker József dohányjövédéki díjtalan gyakorlatot, II. oszt. díjas gyártási gyakorlatot nevezte ki, mindketten a helybeli dohánygyár hivatalnokai.

— A debreczeni meg a kecskeméti városháza. Ugyanakkor mikor Debreczen a városházának két emeletes bővítését tervezi, a másik nagy alföldi híres város Kecskemét is új városháza építését határozza el, megszavazva reá 350 ezer forintokat. — A tervek készítésére pedig pályázatot hirdetett. Az egyik díjazott pályatervet, melynek Kolbenhayer Viktor a készítője most hozza a „Magyar mérnök és építész egyet. Közlönye“ ismertető czikk kíséretében. Impozáns- renészán stílusú, kupolákkal ékesített két emeletes palotát mutat ez a terv. De minket Debreczeniekét közelebről nem az érdekel, hogyan fog kinézni a kecskeméti új városháza, hanem az említett ösmertető czikknek az a figyelemre méltó megjegyzése, hogy mivel az építésre megszavazott 350000 frt és az építési program nem harmonizál egymással, csaknem az összes pályázók olyan terveket készítettek, amelyeknek kivitele 600000 frtba kerülne. Ugy hogy a díjazott terveket újból át kell dolgozni és kevesebb költséghez mérten módosítani. Ezen esetből tehát az a tanulság hogy „aki ilyen nagyszabású építkezést tervez,

az először vázlatokat készíttessen és csak ezek alapján írja ki a szűkebb pályázatot újabb és nagyobb méretben készítenő részletes tervek beszerzése végett.“ — E figyelmeztetésnek hasznát vehetik itt is.

— Teleki Sándor gróf állapota mint Nagybányáról sürgönyzik — ismét rosszabbra fordult. A gyuladás tüdejét ismét megtámadta. Láza folytonos, táplálkozása gyöngye; ereje fogy. A fordulat aggasztó.

— Germanizáló utczasarkok. Debreczen város számos utca sarkán, még a városháza egyik oszlopán is, néhány nap óta következő hirdetmény ékeskedik ökölnyi bottükkel nyomva:

Voranzeige

Internationale Ausstellung für

Musik u. Theaterwesen

Wien 1892. Rotunde

im. k. k. Prater

Eröffnung 7. May. Schluss

9. okt.

Vajjon kinek a kedvéért csalogatják ilyen nyelven Bécsbe a debreczeni derék közönséget? amelynek 99-99% tiszta magyar? Az osztrák sógorok saját érdekében cselekednének, ha Musik-Ausstellungjokra magyar nyelvű plakátokkal hívnák meg a magyarokat, ha már csakugyan rá vannak szorulva a mi látogatásunkra.

— Költözőkődő árvák. A debreczeni nőegylet árvái május 1-jére bérelt szállásukról Péterfia végén tágas kert közepén épült díszes és kényelmes új hajlékba költözőkődnék. A szép új árvaház, melyet a nőegylet a város hathatós támogatása mellett építtetett, gyülestermen kívül az árvaházi felügyelő és az árvák számára tíz lakószobát tartalmaz amelyek tágasak és világosak. — Összesen harmincz árva, szükség esetén több is, fér el benne. — Ezidőszerint csak 15 leányárvája van a nőegyletnek, de remélhető, hogy rövid idő múlva ez a szám megszorodik. Ugyanis — a mint értesülünk — tervbe van véve, hogy a város amaga leányárvái közül néhányat fizetés mellett itten helyezzen el tartás és nevelés végett. — E tervtől, melyet a nőegylet elnöke Veresné Szatmáry Teréz urnő különösen óhajtana keresztül vinni nem idegenkedik Simonffy Imre polgármester sem. Így reményelhető, hogy az üdvös eszmét sikerülni fog a megindítandó tárgyalások folyamán szerencsésen megvalósítani.

— Rendkívüli közgyűlés. E héten szombaton d. e. rendkívüli városi közgyűlést hívnak össze a főreáliskola építése ügyében. A nagy építkezéseket vezető bizottság tegnap tárgyalta iskola épület terveit és költségelőirányzatát, melyeket azzal a felhívással tett át a tanácshoz, hogy miután a terveket a közoktatásügyi miniszter pedagógiai szempontból már jóváhagyta, a költségszámítás pedig nem lépi túl a közgyűlés által építésre megszavazott 130 ezer forintot, sőt valamivel azon alul maradt, elfogadás végett azokat terjessze közgyűlés elé. Ez lesz egyik fontos tárgya a szombati közgyűlésnek. A főreáliskola építéséhez a nyáron hozzáfognak, hogy az őszre az épületet fedél alá hozhassák. Másik fontos tárgy lesz a tanács előterjesztése a koronázás jubileum ügyében. Ugyancsak ez alkalommal tesz előterjesztést a tanács Kémeri M. József mátai biztosnak hivatalából elbocsátása iránt. Kémeri József több mint egy év óta szabadságon van szembaja miatt, amelyet az orvosok gyógyíthatatlannak vélelmezttek.

— A női közimunkakiállítás összes bevétele a felülfizetésekkel együtt 467 frtot tesz. A kiállítást tíz nap alatt min egy két ezren látogatták meg, ami nem sok s lehetnek volna többen is. Hogy a látogatók száma nem emelkedett magasabbra, az annak tulajdonítható, hogy az időjárás legtöbb nap kedvezőtlen sőt kellemetlen volt; de meg a Nagyerdőre is kevesen járnak még ki, így kevesen ejtették utba ezen kissé távolos helyen rendezett kiállítást. Az erkölcsi

siker azonban tökéletes. Mert a kiállítás igen gazdag volt és a debreczeni hölgyek nem csak ezeken felül menő női kézimunkát állítottak ki, hanem remek szép darabokat is, amelyeket a látogató közönség osztatlan elismerésében részesített. Ma az utolsó kiállított darabokat is elvették tulajdonosaik s ezután kezdődik az árvák beköltözése az új árvaházhoz. — A Szirmayné Mészáros Jusztina asszony által a nőegyletnek ajándékozott virág-pavillon 27 forint 50 kronkelt el.

— **Uj megálló hely.** A kis vasut vonatai ezentúl hétköznapokon a nagyerdőn a csőszháznál is meg fognak állani, azonban vasár- és ünnepnapokon itt nem állanak meg. Menetrenden kívül reggel 6 óra 30 perczkor egy vonat a vasuti állomástól és 6 óra 56 perczkor a nagyerdőről indul. A 23. 24 számú vonatok 10 perczcel később indulnak. Május elsején a vonatok reggel 5 órától fognak közlekedni.

— **Rásó Gyula** alispán tegnap délelben Szoboszlóra utazott Kovács Gyula jegyző kíséretében, a hol egy feljelentés folytán vizsgálatot tartottak az ottani alkormány ellen. Az alispán este a gyorsvonattal visszatért.

— **Nem lesz szintársulat** Szoboszlón mivel Kárpáthy szinigazgatónak nem sikerült a bérletgyűjtés.

— **Költözködő hivatalok.** Szombaton a kir. járás bíróság czepléd-utcai helyiségéből át fog költözni a Tisza-palotába; a járásbíróság volt helyiségeit a III. kerületi kapitányság foglalja el, III. ker. kapitányság helyére pedig a IV. ker. kapitányság, a mezőrendőrség költözik be a Burgondia-utczáról. Ugyancsak a járásbíróság által eddig használt épületbe költözik a bejelentési és a mérnöki hivatal is.

— **Eltévedt sertések.** F o r s z á n Károly budapesti sertéskereskedő panaszt emelt, hajcsárjai ellen, hogy 15 darab sertése bewagonirozásnál eltűnt. A sertések csakugyan eltűntek, de nem lopta el azokat senki, hanem más falukba tévedtek és idegen helyre szállítottak. A III. kerületi kapitányság az ország tizenöt helyére sürgönyörött, a hova Debreczenből sertéseket szállítottak és az eltűnt sertések közül 3 darab már meg is került.

— **A jogász és tisztviselői kör** könyvtárában a költözködés miatt ma este nem lesz könyvosztás.

— **A debreczeni ügyvédi kamara** tagjai az országos ügyvédi gyűlés tartása felett folyó évi május 1-ső napján délelőtt 10 órakor értekezletre jönnek össze, mely értekezletnek lennie feladata a győri ügyvédi kamara által indítványozott teendők felett nyilatkozni. Ezen értekezlet már a kamara új helyiségében Rózsáter Barcsay-ház, tartatik meg.

— **Presbiteri gyűlés.** A debreczeni ev. ref. egyház presbiteriuma közgyűlést tart vasárnap d. e. 11 órakor a szokott helyen. Szombaton d. u. pedig ugyanott az iskolaszék ülésezik több fontos tárgyban.

— **Azok a választmányi ülések.** A mézes napok verőfénye még nem enyészett el. Az asszonyka már is szórakozott. Lenéz a szőnyegre, izgatottan várja a férjét s minden neszre fölretten.

A barátnője részvétellel nézi.
— Talán utazik a férje?
— Nem.
— Szokott egyletekbe járni?
— Ne-em. Csak egy pár napja, hogy beiratkozott.

— Már is...?
— Es este eljár néha választmányi ülésekre.
— Azok a „választmányi ülések” hamar véget érnek?
— Dehog. Néha tartanak késő éjszakaiig is...

— Oh, azok a „választmányi ülések!”

— **Magas busárok.** A héten a marhahus kilóját már 60 kron mérték Debreczenben. Ilyen drága húst még nem ettek Debreczenben. A husárat apr. 26-án a vásárbírószék következő eg jegyezte: 1 kiló marhahus 48, 50, 52, 54, 60 kr. borjúhús 50—55—60 kr, sertés hús 42—48 kr. A husárok emelkedését érthetővé teszik a magas jószág-árak, melyeken az e heti nagy vásáron fizették a szarvasmarhákat. Ime

egy kis mutató: egy pár hizott ökör 280—400 frt, egy pár hizott tehén 180—250 frt. egy pár hizott tehén bornyával 240—300 frt. egy pár fejős tehén bornyá nélkül 100—150 frt, egy pár meddő tehén 150—180 frt. egy pár negyed fű tinó 160—200 frt, egy pár negyedfű üsző 100—140 frt. egy pár rugott ökör-bornyó 100—160 frt, egy pár rugott üsző bornyó 80—100 frt egy pár hat hónapon felüli üsző bornyó 50—70 frt. egy darab ölni való veres bornyó 18—24 frt.

— **Ott feleedett kalap.** Szöllősi György ékszerész üzletében egy egész uj női szalma kalapot becsomagolva valaki ott felejtett; a tulajdonosa bármikor átveheti.

— **Eljegyzés.** A szódi Márton helybeli kereskedő jegyet váltott Debreczenben Adler József kedves és szép leányával Bertával.

— **A koronázás jubileuma és Debreczen.** Szombaton Debreczen város törvényhatósági bizottsága rendkívüli közgyűlést tart, hogy határozzon afelett, miféle módon vegyen részt Debreczen város közönsége Ö Felsége a király megkoronázása 25-dik évfordulójának megünneplésében. Ez iránt a tanács fog előterjesztést tenni, amely hiszük méltó lesz a nagy eseményhez és Debreczen városához.

— **A debreczeni ev. ref. egyházmegye közgyűlése.** A debreczeni ev. ref. egyházmegye ma tartotta tavaszi közgyűlését, a konsistoriális ház tanácskozó termében Dávidházy János esperes és Bernáth István egyhm. gondnok kettős elnökelete alatt. A gyűlés nagyon látogatott volt s több fontos ügy tárgyalása hozta össze a közgyűlést úgy a központban, mint a vidéken lakó tagjait. Az esperes imája nyitotta meg a tárgyalást. Mindjárt az ülés megalakulása után felállott László János n.-bajomi lelkész s igen meleg hangú beszédben szökött a tisztantuli egyházkerület új püspökéről Kiss Áronról, s indítványozta, hogy miután a püspök, mint megválasztott debreczeni lelkész, a debreczeni egyházmegye kötelessége fog tartani, hogy a közgyűlés teljesítse kedves kötelességét az új püspök-lelkész társ iránt s jegyzőkönyvileg üdvözölje őt. Az indítványt egyhangulag lelkesedve fogadta el a közgyűlés. Az esperes jelentést az egyházmegyében történt változásokról, vallás erkölcsi életéről, számadásokról stb. tudomásul vették. — Nagy vita támadt a bárándi lelkész választás kérdésénél. Ezt az ügyet Fráter Barna a világi jegyző referálta. — Előzményei a következők: Szabó József bárándi segédlelkész volt főnöke néhai Széll György lelkész ellen olyan bánásmódot tanusított, hogy ez által az agg lelkész nyugalmát felzavarta. — Széll György káplánját e miatt a felsőbb egyházi hatóságnál bepanaszolta s Szabó ellen vizsgálatot indítottak. Később mivel panaszolt segédlelkész Báránról távozását bejelentette, a püspök a vizsgálatot beszüntette. Széll György halála után Szabó József is pályázott a bárándi lelkészi állomásra s a jelölő bizottság bárándi tagjai kijelölték, sőt a bárándiak meg is választották. — Azonban az esperes és a jelölő bizottságnak az egyházmegyét képviselő két tagja Szabó József kijelölését az egyházi törvény 194. §-ára hivatkozva megfélembézték az egyházmegyéhez, mivel ők hatóságilag megállapították tartják azt, hogy Szabó főnöke nyugalmát zavarta, ennélfogva ugyanazon gyülekezet lelkészeül nem jelölhető.

— Fráter Barna előadó az egyházmegyéhez került ezen ügyre vonatkozólag a választás megerősítését és a felebbezés elutasítását javasolja, mert szerinte a panaszolt cselekmény hatóságilag nincsen megállapítva, sőt később Széll György és Szabó József között kibékülés jött létre. — Az ügyszékben több hozzászólottak. Tóth Sámuel és Osváth Ferenc az ügynek egyházi bírósághoz való áttételét javasolják. — Ellenben Nadányi Miklós és Balogh Ferenc az egyházmegye jelenlegi közgyűlésén való tárgyalása mellett érveltek és a választás megerősítését ajánlották. Szavazásra kerülvén a sor 12 tag tartózkodott a szavazástól; 33-an a megerősítés, 3-man pedig az egyházi törvényszékhez való utasítás mellett szavaztak. E határozat ellen Dávidházy János és

társai, akik az ügy tárgyalásánál nem voltak jelen, felebbeztek. Következett a m. pércsi egyház ügye. Nagy Lajos m. pércsi lelkész még tavaly megválasztották konyári lelkészé, de ezt azt állomást csak 1893-ban lehet elfoglalnia. Nagy Lajos tehát forma szerint mindekkoraig nem mondott le a pércsi lelkészségről. Az esperes mindjárt a konyári választás után meghirdette a pályázatot a pércsi papságra és felhívta a lelkészt illetőleg a presbiteriumot a választási előkészületek megtételére. Az esperes felhívásának azonban egyik sem tett eleget, amiért a papot és a presbiteriumot fegyelmi eljárás alá vették: de ezt a II foku hatóság beszüntette. Az egyház megyei gyűlése az esperes eljárását helyeselte és Kis Albert, Szele György, Balogh Ferencz felszólalása után elrendelte a megkezdett választási eljárást folytatását. Fontos tárgya volt a közgyűlésnek az egyházmegye és a debreczeni egyház közti viszony rendezése. Ez a vitás ügy most egészen új és békésebb fordulatot vett. — Az egyházmegye ugyanis ezuttal engedett eddigi merev, a törvény betűihez ragaszkodó eddigi álláspontjából. Amennyiben feladta azt a már két ízben is meghozott határozatát, — mely szerint a debreczeni nagy és fényes egyház a parochiális körökre való felosztását tárgyaló javaslat tárgyalása végett előbb alakítsa meg az egyházközségi közgyűlést és ha ez elfogadja a szabványos tervezetet, akkor terjessze azt jóváhagyás végett az egyházmegyéhez. A traktus ezuttal a békés megalkuvás terére lépett és Szele György indítványára az esperes és gondnok elnökelete alatt Nagy Lajos, Szele György, Nadányi Miklós és dr. Bakos Imre urakból bizottságot alakított, amely a debreczeni egyház hasonló számú küldöttjeivel egyetértve, a parochiális körökre való felosztási szervezet figyelembe vételével az egyházmegye és a debreczeni egyház közti viszonyra vonatkozólag mielőbb javaslatot készítsen. — A közgyűlést d. u. folytatják. A közgyűlés tagjai délelben társas ebédet rendeztek a Bikában.

x **Med. univ. Dr. Sichermann Adolf** testgyógyászati és gyógygyógyászati és massage rendelője. Debreczen. Nagyuj utca. Gyógygyógyászatika, elferdült gerincoszlopa, vérszegény, rossz fejlett leányoknál d. u. 5—6-ig, fiuknak 6—7-ig. massage rendelés, idületi lobok, rheumatismus, ideges gyomor bajok stb. d. u. 10—12-ig d. u. 3—6-ig.

— **Mit olvas?** Fiatal ember kérdezi a leányt.

- Mit olvas?
- Könyvet.
- Miféle könyvet?
- Egy regényt.
- Kitől?
- Klein Mórtól.

x **Megbízható gyógykezelés.** Zavart emésztéssel ellátott egyének, kik étvágyhiányban, fel-felvadásban, gyomorgörcsökben és rendetlen székelésben szenvednek, a „Moll féle seidlitz por” használata által rövid idő múlva visszanyerik egészségöket. Vidéki gyógyszerárakban határozottan Moll féle készítmény kéréndő az ö gyári jelvényével és aláírásával. Az ár és raktár lapunk mai hirdetésében látható.

v **Vig Sándor** építész hirdetésére ez uton is felhívjuk olvasóink figyelmét.

Vegyes hírek.

* **Budenz József** utóda. Budenz József katedrájára ifj. Szinyei József kolozsvári egyetem professzort emlegetik, a ki most nálunk a finn-ugor nyelvészetnek egyik legkiválóbb művelője. Ezzel a jelöltséggel szemben két külföldi tudóst is emlegetnek, Misteli Ferenczet, a baseli egyetem tanárát, a magyar tudományos akadémia levelezőtagját és Setälä helsingforski egyetemi tanárt, aki pár évvel ezelőtt Debreczenben is több időt töltött.

* **Aradi orrharapó Othello.** Persze ennek az Othellónak csak a szándéka volt fekete, az arcza, az épp oly fehér, mint bármelyik bensülötté. P. Ferdinándnak hívják s Desdemónája az aradi fegyver-utca 2-ik számú házában honolt. Othello hűségesen meglátogatta Desdemónát s míg sugójuk nem akadt, éltek boldog szerelemben, persze csak úgy bagó-hitre, ami a házasság legkomótosabb módja. De hát melyik Othellónak ne lenne egy gonoszlelkű sugója? Került ebben az idyllben is aki besugta a féltékeny szerelmesnek, hogy Desdemónában ne bízzék, mert galádul becsapja és kineveti. Othelloval felfordult a világ Tegnapelőtt délután rálesett hölgyére s mikor hűtlenségéről megbizonyosodott, átölelte és — többől leharapta az orrát. Desdemona elájult, Othello pedig lakonikusan kivette fogai közül a néhai, kedves pisze szaglószeret s lecsapta az asztalra. A rendőrség részéről Jóó Béla fogalmazó ment ki s a dühös Othellót felcizálta a városházára, ahol illendően elfognak vele banni a kissé merész és sajátkezü, illetve saját fogu hűtlenségi megtorlásért.

* **Az emberi élet meghosszabbítása.** Egészen sajtáságos szer az, a mivel egy new-yorki orvos állíllólag meg bírja hosszabbítani az ember életét. Az amerikai Aeskulap felfedezés nem új dolog, már negyvenöt év előtt tudatták a világgal felfedezője dr. Groven, a ki néhány nap előtt érte el 90-dik évét. Groven azt állítja, hogy magas életkorát tisztán szerének köszöni heti, s biztosít, hogy legalább még 1950-ig e fog élni, a midőn tehát 148 éves lesz. — Groven a következő elméletet állította fel: Az állatok élete feltételeiben teljesen azonos a növényekével. — A mint a fa idejében történt megmetszése a fák növényi képességét előmozdítja, úgy az amputáció hozzájárul az emberi élet meghosszabbításához. Mikor Groven dr. 1847-ben legelőször hirdette tanrt, mindenki tartotta. Most azonban 90-ik születése napján könyvet bocsátott ki, melyben saját klinikai történetét írja meg. A tengertuli orvos azt állítja, hogy tuberkulotikus bántalomban szenvedett, Ekkor levágatta kezét s jobban lett. 1859-ben feláldozta bal lábszárát és teljesen helyreállt egészsége, 1870-ben jobblábát s 1891-ben a bal karját is lefűrészelte. Az öncsonkítás e kegyetlen mesterségét tovább is hajlandó foslytatni, úgy, hogy 1950-re a külön szentből csak egy töredék marad. Igazán kíváncsiak vagyunk, hogy elmélete helyessége bebizonyítására nem vágatja e legközelebb a fejét.

A nagyvilági nő.

Irta: — Zola Emil. —

A leány immár tizenhét éves. Figyeljük csak meg. Mit sem tud. A férfinak, ki nőül fogja venni, új képzetekkel, fogalmakkal kell megismertetnie, ha azt akarja, hogy megértésék. Most nyilatkozik még a nevelés, a tanítás szelleme. Ime a teljes járatlanság a természet, a társadalom, az ember ismeretében. Az ifjú leány tehát mint mondók, férjhezmeneteléig megmarad tudatlan gyermeknek. Később mindent meg fog tanulni. Gyorsan tanul, csak az a szomorú a dologban, hogy azon a napon mely a nagy tudatlanságra következnek sok rosszat fog eltulajdoníthatni.

Ha elérkezett a férjhezmenetel ideje, a leánykát bevezetik a világba. Anyja ki az élet viszonyainak, a természetnek ismeretétől teljesen elvonta, most saját szabónőjét adja neki, magával cipeli látogatásaira, elviszi a bálókba.

Végre aztán férjhez ment! Új élet kezdődik. Ő szabad! Férje rövidebb-hosszabb mézes hetek után előbbi életmódjához tér vissza.

Ügyei, becsvágya elfoglalva tartják — Eljár a klubba és sok emberrel találkozik, kiket feleségének be nem mutathat.

Az asszony saját részéről szintén alkot magának megfelelő kört. Vezeti őt anyja, példája. Látogatásokat tesz és fogad, toaletjeivel foglalkozik, veszekszik szolgálival kik őt meglöpték; télen néhány bált és estélyt ad.

A nagyvilági nő életmódját az ő ugynevezett szórakozásai szorosan megszabják. A fi-

atal asszonyka folyton kimerült. A legmerészbb phantasiával is bajos elképzelni, mily iszonyu egy párisi nő robotja a salonban. Meghiókat kell adnia és elfogadnia mindenféle bálra ebédre, folytonos érintkezésben kell állnia jó csomó emberrel. No de afféle gondok nélkül a madame hatalmas sort unatkoznék. Mit tegyen? Gyermekével reggel foglalkozik egy kis ideig. A háztartás megy szokott rendes útján: mit tehetne mást, mint saját magával foglalkozni avval a szereppel, melyet a társaságban kell játszania. Tudja, hogy elfoglalt állása, berendezése szerint itélik meg.

Ez Párisban az ő nagy feladata. A férfi a vagyont gyarapításán igyekszik; sokszor jól jövedelmező, tisztas álláshoz jut és átveszi a külső ügyek vezetését. Az otthon vezetése az asszonyra marad; a ki teljes erejével azon van, hogy férjének megfelelő környezetet teremtsen. És ebben tünnek ki a párisi nők. Ha egyesek követik is az általános divatot, a ragyogó életet, tulhajtott fényűzést, legtöbbször bámulatos felvilágosodottsággal tudják a nekik megfelelő keretet megválasztani; szóval helyzetük magaslatán állanak. Ezt mindenestre nagyvilági neveltetésüknek köszönhetik.

A házasságkötés a magasabb körökben még brutálisabb, mint az alsó osztályban. Három esetből legalább kettőben nem is ismerik egymást a leendő élettársak. A szülők, vagy gyámok intézik el az egész ügyet, a vagyont rendszerint mindkét részen egyforma, a szokásos határidő leteltével az ifjú leányt az új férjnek valósággal karjaiba dobják. Minden átmenet nélkül! Ezért oly borzasztó rendszerint az „ezután”. A csakhamar beálló visszavonáshoz járul még a czivódás és az undor. Nincs a monsieur és madameban semmi közös rokon; neveltetésük nagyon eltérő volt. A házasságok mindegyike magának él. Az asszony jár a saját útján; vannak barátnői saját külön kedvteléseit, gondjait, boldogságát. Csakis a fogadó estéken huzódik látszólag közelebb egymáshoz a két fél — a világ kedvéért.

Az így magára hagyott, foglalkozás nélküli való nő rendes körülmények között minden képzelhető veszély martalékául van odadobva. Igaz, nevelése a nagyrabecsu pompá, fényűzés gyakran megmentik egy-egy ballépéstől. Minél büszkébb a nő, minél műveltebb szellemű, annál kevésbé feledkezhetik meg magáról. — Természetesen mindez csak általánosságban van mondva.

A nagyvilági nő öregszik és tisztelőktől körülvéve hal meg. Rendszerint van neki csinos kis magán vagyona. Kiházasítja gyermekeit és özvegy léteire is széles körben érintkezik ismerősökkel.

Vannak idős nők, kik elragadók, kiknek salonját szives örömet keresi fel az ember. De ezek már oly korban vannak, hol a kor, az életbölcesség és tapasztalat a nevelés hibáit és eszteleniségeit elpusztította. A nő tökéletesedik, elméző és sze id mosolylyal beszél. Így hal meg a szellem oly világosságában, mely — természetesen megfelelő módosítással — oly kívánatos lett volna — férjhez menetelekor.

(Francziából)

l - s.

Irodalom.

A „magyar Génusz” pompás hnsvétí száma melyről annak idején érdeméhez méltóan megemlékeztünk — ugyancsak sokba került. A szám kiállítása szakértők állítása szerint is, de mint velünk a „Magyar Génusz” kiadóhivatala is közli, négyezer forintba került.

Szenzációs „Kronika” nyitja meg a Hét 17-ik számát, mely az árvamegyei inségről hoz meglehetősen drasztikus leleplezéseket. Körülbelül azt demonstrálja, hogy az egész inséges história felfújt dolog volt és hogy a sajtó lovalta bele a publikumot; egészben véve az ottani állapotok ez idén alig különböztek az előző évek rendes állapotától. Egy második Kronika a főváros magisztrátusa ellen fordul az ismert stipendiumügy miatt. Novellákat hoz Herman Ottónétól és Nordautól. Költeményeket irtak bele:

Szomaházi, Makai, Barna Izidor, Ignotus. Van egy jó cikke a Radetzky ünnepélyről is és számos érdekes aprósága. Mutatványszámokat a kiadóhivatal (Erzsébet-körút 6.) készséggel küld.

Nyilt-tér. *)

Figyelmeztetés.

A T. nagyjérdemű közönség valamint a pénz intézetek tisztelettel felkértenek, s figyelmeztetnek arra, hogy **Kovács Lajosné** szül. **Frohner Gizella** által aláírt kötvényeket, vagy váltókat el ne fogadják miután nevezett nő fizetés képtelenné vált, alólírott külön háztartásban levő férje pedig semminemű adósságokat, melyeket neje csinált vagy jövőben fog csinálni el nem fogad s nem fizet.

Debreczen 1892. April 27-én.

Kovács Lajos.
kesztyűs.

E rovatban közlőtekért nem vállal felelőséget a szerk.

3172.

1892.

Arverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város tanácsa részéről közhírré tétetik, miszerint a város tulajdonait képező következő földek u. m.

1. a 837 kat. holdat és 1343 □ ölet tevő Guti telek a f. 1892 évi ok 1-től 6 évre.

2. az 537 és ¹⁰/₁₆ hold területű sámsomi majorsági föld f. 1892 évi november 1-től 6 évre.

3. az 568 hold és 515 □ öl területű sámsomi ligeti föld f. 1892 évi November 1-től 6 évre.

4. a 361. hold és 468 □ öl területű pallagi IV-tag föld a jövő 1893. évi október egytől 7 évre.

5. a 285 hold és 1145 □ öl területű pallagi V tag föld f. 1892 évi október 1-től 10 évre.

6. a 349 hold és 266 □ öl területű pallagi VI tag föld jövő 1893 évi október 1-től 11 évre. — és végre

7. a 429 hold és 1538. □ öl területű pallagi VII tag föld szintén jövő 1893-ik évi október 1-től 11 évre, avagy ha valaki az együtt 1425 kat. hold és 217 □ öl területű mind a négy pallagi tagot együttesen lenne hajlandó kibérelni, az esetben az V. tag föld f. 1892 évi október 1-től 11 évre, a többi pallagi tag földek pedig jövő 1893 évi október 1-től 10 évre, s mindenik tagföld az 1903 évi Október 1-ig terjedő időre, a városház nagytermében f. 1892 évi Május hó 11-ik napján d. e. 9 órakor tartandó nyilvános árverésen a városi számvéző hivatalban megtekinthető feltételek mellett haszon bérbe fognak adatni.

Miről az árverelni óhajtok azzal értesítettnek, hogy a feltételekben látható kikiáltási árak 10% százalékát bánatpénzül az árvereltető küldöttség kezéhez készpénzben letenni tartoznak.

Debreczen, 1892 ápril hó 21.

A városi tanács.

**TAVASZI IDÉNYRE
megérkeztek**

nagyválasztékban :
férfi és gyermek kalapok
 női férfi és gyermek cipők,
 fiu, leány és gyermek öltönyök,
ágyterítők, paplanok és juta függönyök
kézi kosarak,
 fehér és színes férfi ingek
 gallérok, kézelők és nyakkendők,
cretonok, chiffonok
 ezérna és pamut vásznak, finom asztalneműk
 igen nagy választékban
 dus raktár folytán
felette olcsó árban
 kaphatók

Schönberger Vilmosnál
 Debreczen, városház épület.

Férfi Chiffon ingek,
a hirneves Schroll-féle Chiffonból,
 1 frt. 90, 2 frt. 20, 2 frt. 60

Galérok, kézelők, nyakkendők,
Harisnyák. Kesztyűk.
Napernyők. esernyők.
Kész mosó gyermek ruhácskák.

BRASSÓI POSZTÓK,
 Tricot Peruvien és Doskin.

Szabó Lajos fia
 özegnél.

Kardos László
 CZEGLÉD-UTCZA

K E L L E N G Y Ő K.
Kész fehérneműek,
 legjobb
férfi és női harisnyák.

KASZANYITZKY ENDRE

előbb
KUHINKA ISTVÁN K.
 DEBRECZENBEN, főpiacz 1900.
 ajánlja a legnagyobb választékkal
 újonnan berendezett

üveg porcellán lámpa,
 brendorf alpacca-, khina ezüst,
 evőszerek és konyhaeszközök
 nagy raktárát.

Üveg ivó és liquer-készletek,
 porcellán evő, kávé-, tea, fekete kávé és
 mosó készletek,

Ditmar-, Brünnner és hazai gyártmányu
asztali és függő lámpák,
 nap, meteor és villám-égőkkel
 gyári árak

és pontos kiszolgálat
 mellett.

Árjegyzékek kívánatra bérmentve küldetnek.
 Vidéki megrendelések a legnagyobb figyelemmel teljesítetnek.

Hirdetmény.

A h. nádudvari ev. ref. egyház előljárósága a nádudvari templom tornyának vörös rézzel való befedését határozta el.

A fent említett és 2973 frt 85 krral előirányzott munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1892. évi Május hó 15-ik napjának déli 12 órájára a nádudvari ev. ref. lelkészi hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati verseny tárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap déli 12-órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vetetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet a nevezett lelkészi hivatalnál naponként megtekinthető. Az egyh. előljárósága fentartja magának a jogot, hogy a munkát az ajánlattevők közt, esetleg nem a legolcsóbbnak is kiadhassa.

Nádudvar, 1892 Aprilis hó 24.

Boldizsár
 egyh. jegyző.

Veres Géza
 ev. ref. lelkész.

MOLL SEIDLITZ POR

- Tavaszi gyógyítás
- Nyári gyógyítás.
- Őszi gyógyítás.
- Téli gyógyítás.

Csak akkor valódi ha minden dobozon a gyárjegy, egy sas és MOLLA sokszorosított cége látható.

Gyors gyógyhatás makacs gyomor- és altestbajok, gyomorgörcs, nyák, gyomorégés székrekedésnél májbajok vértolulás, aranyér és a legkülönfélébb női betegségeknél. Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszer-táráiban.
MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító, Bécs, Stadt, Tuchlauben 9

Szétküldés naponta utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem küldetik.

Elismerés **MOLL A. urhoz Bécsben.**

Ülő foglalkozásomnál az ön Moll-féle Seidlitzporai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra és szívéllyes „Isten fizesse meg”-et mondok érte; ezek a gyomrot jóvá és főt könnyűvé teszik.

Tiszte ettel

Steinko P. J., lelkész Honnenschlag-ban.

MOLL-FÉLE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

- Legjobb bedörzsölő szer
- köszvény
- c s u z és minden
- meghűlési betegségek ellen.

Csak akkor valódi ha mindegyik üveg MOLL A. védjegyét tüntető fel és „A. MOLL” feliratu ónozzattal van zárva
 A Moll-féle francia borszesz és só nevezetesen mint fájdalomcsillapít, bedörzsölési-szer köszvény, csusz és a meghűlés egyéb következményeinek legismeretesb népszer. — Egy ónozott eredeti üveg ára: 90 krajczár
 FŐ-SZÉTKÜLDÉS

Moll A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító által,
 BÉCS: I., Tuchlauben 9. sz.

Vidéki megrendelések naponta póstantánvét mellett teljesítetnek.
 A raktárakban tessék határozottan MOLL A. aláírásával és védjegyével ellátott készítményeket kérni.

Szétküldés naponta utánvéttel. Két üvegnél kevesebb nem küldetik.
 Elismerés MOLL A. gyógyszerész u hoz Bécs.

Kitűnő Moll-féle francia borszesz és sója vidékemen nagyszépen működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál.

Mély tisztelettel

HORNÓF, lelkész Micholup-ban.

Raktár: DEBRECZENBEN, Muraközy Károly gyógyszerész és Szent-Király Tivadar uraknál.

Vig Sándor

vizsgázott építész

ajánlkozik mindenféle építkezési tervek és rajzok elkészítésére, valamint

házépítkezésekre.

Huzamos idő óta elsőrangú építő-mestereknél szerzett tapasztalataim folytán azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a n. é. építendő közönség legmesszebb terjedő igényeit is kielégíthetem. Olcsó árszámítások, valamint pontos kiszolgálat mindég főczélmot fogják képezni.

Lakásom: Sirályuteza 2017. sz.
Becses pártfogást kér tisztelettel

Vig Sándor
építész.

Arany-érem Pécs 1888.

Félszázad óta kitünőnek elismerve

Dr. Sihulszki-féle

Arczkenőcs és mosdóvize

Ezen készítmények ajánló levelét, azoknak félszázad óta mindenütt elterjedt világhírök és bámulatos hatásuk képezi. Legbámulatosabb sikerrel használatnak lábíres, szeplő és májfoltok, forrótság vagy fagy által keletkezett pirosság a bőr minden tisztátalansága ellen. Egy nagy tégely ára 70 kr., egy kis tégely 35 kr. Egy nagy üveg mosdóvíz 1 frt, egy kis üveg 50 kr.

Jolissante-Puder

(fehér, rózsza vagy sárgás.)

Kiváló finomság miatt legjobban ajánlható; az arczörnek kellemes színt ad és láthatatlanul tapad. Egy nagy doboz ára 80 kr., egy kis doboz 50 krajczár.

Jolissante-Fogpor

legégszégesebb fogpor a fogak tisztítására, odvasodásuk és bűzösítés megóvására kitünő, a foghútra legjótékonyabb hatású. Egy doboz ára 50 krajczár.

Jolissante-Créme

bőrfinomító és szépítő szer.

Kitünő hatású a bőr finomítása s szépsége előmozdítására, pattanások, kiütések ellítésére. Egy üveg ára 1 frt 55 kr.

Haj-Restorer

biztos szer a megöszült haj eredeti természetes színének visszaállítására. Egy üveg ára 1 frt. Kapható Molnár Lipót gyógyszerésznél mint készítőnél Kassán.

DEBRECZENBEN Dr. ROTHSCHEK V.
EMIL gyógytárában.

A közgazdasági bank
részvenytársaság

elad

sorsjegyeket

részletfizetésre

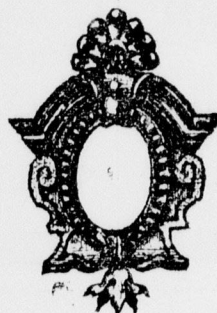
kedvező fizetési módokat mellett.

Bővebb felvilágosítás az intézet helyiségeiben (Tisza palota, Szabó Lajos fiai mellett) a hivatalos órák alatt d. e. 9-től 1-ig, d. u. 3-tól 5-ig készséggel nyújtatik. (Helyi ügynökök sorsjegyek elárúsítására alkalmazást nyerne)

Üzlet átalakítás miatt
MINDEN CZIKK
mélyen
leszállított áron
árusittatik.

Kunz József és Tsa.

Debreczenben, kistemplom-bazár.

Kulcsár Antal

bádogos,

Debreczen, csapó-utca Hajdu-ház.

Ajánlja elsőrangú, a legjobb szerkezetekkel felszerelt

BÁDOGOS ÜZLETÉT,

a hol minden e szakmába vágó munkát legszebb kivitelben, jutányos árak mellett teljesítet.

Elvállal tető fedéseket, csatornázást, Closetek (angol arnyékszék) stb. elkészítését.

Folyton készletben tartok és megrendelésre készíttetek mindenféle

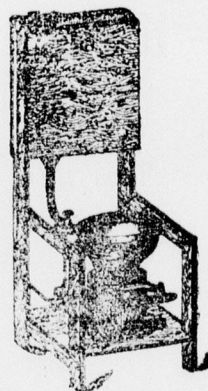
konyhaberendezési bádogos cikkekét,

ülő- és fürdő-kadakat, kerti-locsolókat és minden bádogos munkához tartozó munkákat.

Jutányos árak és pontos kiszolgálat lévén üzleti elvem, magamat a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlva vagyok teljes tisztelettel

KULCSÁR ANTAL

bádogos.

Női ruhaszövetek, Gyapju Voile-ok,

Mosó-Voile-ok, Batist, Zephir. Atlas-Satin.

Vásznak. Kész fehérneműek.

Szőnyegek, függönyök,

Ágy és asztalterítők,

Szabó Lajos fiai cégénél.

Leszállított árukaz egész idény alatt.